

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

bere, quos Magistros ac Duces constituit animarum, ut selectum copiosumque lac habeant doctrinae, vitaeque exemplaris, qua possint eas alere iuxta illud
 b 2. Cor. 1. 4. Apostoli: *b siue consolamur siue exhortamur à Domino*, id fit *pro vestra exhortatione & salute*. Cum igitur Deus Patrem hunc fecerit nutricem tot animarum sibi dilectarum, praeuenit eum in benedictionibus dulcedinis, efficiens ut experientia ipse virtutes illas agnosceret, & exerceret, quas in eis plantare posset; dotauit eum scientia spiritus, dono contemplationis, aliisque admirandis donis, de quibus inferius fusiùs: nam licet in initio repugnantiam aliquam sentiret ad agendum cum proximis, ut ab hac occupatione se subtrahens, plus temporis sacre lectioni, orationi, & familiaritati cum ipso Deo daret: mox tamen aduertit errorem, expertus plus spiritus ac deuotionis dari sibi per viam occupationum circa iuuandas ex Obedientia animas; quam in sola sua recollectione, quam studiosius querebat. Quare in suo libello notat: eos, qui ex Obedientia Domini exeunt ad agendum cum proximis, nec fidem domi relinquunt, experiri gratias, iucundiusque lucis, ac deuotionis alimentum quam si se domi continerent: id enim significasse Psalmistam, cum dixit: *c qui descendunt mare in nauibus facientes operationes in aquis multis: Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.*

c Psal. 106.
23.

§. II.

AD HÆC omnia multum eum iuuat ipsa Oratio, in qua magnas consolationes sensaque spiritualia Deus illi communicauit, quibus ad agendum cum proximis, nec propterea negligens

gendam propriam perfectionem eum exstimulabat: multa suggerens documenta & rationes, quibus utrumque coniungeret. Ex hoc nomine dedit illi magnam opinionem, & æstimationem excelsam Vocationis Societatis propriam; & ut agnosceret magnum beneficium Dei fuisse, quod ad tale tamque egregium opus vocatus esset, quo ipse Dominus magno opere delectatur. Cum semel opus quoddam egregium præstitisset, sequenti die mane sub orationem vidit Christum Dominum nostrum præclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo afflictum, ac desiderantem exonerari, & propensum se ostendentem ad gratificandum exonerati: & quamvis magno desiderio id cuperet, non tamen onus deponebat, eò quod vasa deessent, in quibus eius dona reponerentur. Ex quo intellexit hic Pater, opus suum fuisse diuinæ maiestati acceptum; & per charitatis opera obtineri ab ipso ingentia bona; sibique talem se ostendisse Christum, ut ipse ad huiusmodi opera magis excitaretur; & alios ad eadem exercenda exstimularet.

ALIA vice fecit Deus, eum sentire: amorē erga proximos esse rem valde sacram, magnumque amoris Dei, & obedientiam, qua anima mandatis eius pareat, testimonium; & quod ipse Deus multum sibi in eo complaceat, indicium. Et qui DEI vocibus non obsurdescunt; omnia officia, quæ proximorum charitas exigit, libenter ex Obedientia amplectuntur: nam quod illis de se ac rebus suis largiuntur: existimant se Deo dare, pro cuius amore illud donant. Et hac consideratione dulcescit illis, quod seruiant proximis; eosque tolerant, & tanquam mollem ac suavem ceram illis se præbeant;

„suamque amicitiam offerant, à quibus si quando
 „offendantur, libenter eis ignoscunt, lærumque vul-
 „tum ostendunt, dulciaque verba dant : certò sibi
 „persuadentes, quales ipsi erga proximos se gesse-
 „rint, talem Deum erga se experturos : si dulces,
 „dulcem; si misericordes, misericordem; si infusos,
 „etiam infusum: credentes eius verbo, (quod vel
 „ipsa experientia verissimum esse constat) quòd

a Luc. 6. „a qua mensura mensi fuerint, eadem eis remittetur.
 38.

„Quamobrem ipsas proximorum necessitates re-
 „putant sibi tanquam ditissimas aurifodinas, et
 „quibus animæ propriæ plurimū direseunt, & quo-
 „tidie illustrantur. Quod Sacramētū absconditū ei
 „cognouissē, valde illud admiratus, & venerat⁹ sibi.

Ne aut animo deficeret ob pericula & difficul-
 tates in tali ministerio occurrentes, fecit Deus ei
 agnoscere ac verè sentire bonum ex eo prouenire.

Quare, cum illi thesauros aperuisset in illo Davi-
 b Psal. 106. „dis versulantes: b qui descendunt mare in navi-
 23. „bus, facientes operationem in aquis multis: ipsi vide-
 „bunt opera Domini: statim intellexit, eos hoc debe-
 „re attendere, sibiq; persuadere: quod si verè in ma-
 „re descenderint, illud sit perturbandū. Idèd enim

addidit Psalmista : *exaltati sunt fluctus eius, ascen-
 dunt vsq; ad cœlos, & descendunt vsq; ad abyssos*, id
 autem permittit Deus, ut *clament ad Dominū, cum*

Serm. 12 in „tribulantur, & ita crescant; non aut ut pereant. Ac
 Cant.

propterea S. Bernardus dicebat: agere cum prox-
 mis, etiam si aliqui defectus admisceantur, melius
 quid esse, quàm seorsim & solum etiam sine illis
 orare: ex altera enim parte magnæ sunt occasiones
 in virtutibus plurimum proficiendi : quare dice-
 „re solebat: virtutem manere exiguam, donec in a-
 gendo

gendo cum proximis probetur: tunc enim chari-
tatem, humilitatem, patientiam, & puritatem ma-
gnos sustinere ictus: prodesse autem nobis pluri-
mum illorum studia, & propensiones valde à no-
stris diuerfas; cum eas propter Deum toleramus.

SED quoniam huiusmodi cōuersationis pericula
oriuntur quoque interdum ex nostra propria debi-
litate dedit illi Dominus magnā de beneuola sua
prouidentia fiduciam; ac de auxilio, quod solet ad
huiusmodi actiones conferre. Circa quod habuit
sæpè in suis orationibus admiranda & singularia
sensa in varijs occasionibus, quorū in singulis ferè
capitibus fiet aliqua mentio. Hoc nunc tantū po-
nemus, quo ille magnum accepit animū, ad se Dei
consilij subiiciendū, quæ stultitia, inquit, est, exi-
stimare, te rectè aliquid facturū, ad quod non te
permoueat Deus? aut ipsum non fore voti sui cō-
potem, cum aliquid in se recipit: etiam si media, &
rationes, quibus illud ipse intendit, alienæ tibi, &
quasi disparatæ videantur? si d *puer à Ionatha mis-*
sus, ut sagittas, quas ipse iaciebat colligeret, & ad se d 1. Reg. 20.
referret, hæsisset in externa eius actione: dixisset: 20.36.
Dominum suum, sensum & iudicium amisisse: eò
quod non ad cōstitutū signū & metā; sed valde re-
motè illas iaceret: rei tamen veritate cognita, re-
ctissimè sagittas Ionathas iaciebat. Hunc ergo in
modum Dei consilia, quæ sæpè ab ignavis scopi &
finis, quem ille intendit, extra rem iudicātur: sunt
tamen in se rectissima, valdeque efficacia ad finem
consequendum, quem ille intendit, quibuscunque
tandem medijs ad id vtatur.

DE NIQUA oratio Sancto huic viro erat turris
quædā Dauidis, omni armorum genere ad defen-

dendum & offendendum referta, vt posset peccatores expugnare, nō lāsus ab illis. Erat idē specula, ex qua prospiciebat propria & aliorū pericula, vt auerteret. Erat quoq; ei occultū penetrāle, in quo cū Dñō nostro agebat de ijs, quæ esset cū hominibus acturus: studendo prius apud eundē Dñm obtinere, quod in eis perficere intenderet, & vt omnia verba, modūq; ea illis proponēdi inspirarentur: ac docerentur ab ipso Deo, cuius negotiū, aiebat, esse hoc, iuuandi animas: ac proinde ipsius virtute bonum esse exitum habiturum. Erat quoq; illi Oratio, cellarium preciosorum ipsius Domini vinorum: in quo Spiritus S. eo multo eum inebriabat, quod Apostolis propinavit, cū illi linguīs igneis loquerentur. Ex quo, magna illa vis proueniebat, quam ipsius exhortationes habebat; imō & literæ, quas scribebat: nā eius verba adeo viua erant, & efficacia: vt non reuerterentur vacua, sed cordi audientium infingerentur, in quo ita operabantur, vt impellerent ad malam vitam deferendam, aut torpentem magis excitandam. Hoc modo ministeria, quæ cum proximis ex obedientia peragebat, faciebant ipsum in spiritu proficere: quemadmodū corporalis cibus corpus ipsum impingat, iuxta illud Christi Dñi verbū ad suos

c Ioan. 4. 34. Apostolos: *e meus cibus est, vt faciam voluntatem eius, qui misit me, vt perficiam opus eius*: salutē scilicet hominum: & in hunc finem valde perpendebat sententiam illam S. Gregorij: *esca iustorum est conuersio peccatorum*. Et quemadmodum f A-

f Iob 9. 26. *quila*, vt in libro Iob dicitur, vbicunq; videt cadauer, *volat velocissimē ad escam*, vt famem suam satiet: ita Iustus Zelosus vbicunq; videt peccatores conuer-

conuertendi occasionem, accurrit, vt hoc cibo, quo tantopere Deus delectatur, sibiq; adeò est utilis, vescatur, & saginetur.

NE TAMEN in aliud extremum incideret, nimis liberè & incautè cū proximis agendi, effecit Deus, vt sentiret ipse, sibiq; omninò persuaderet; magnā virtutem esse necessariā ad hoc ministerium securè præstandum. Magnam, inquit, ne cum improbis ac perditis hominibus agens, ipse etiā pereat; & innumera audiens inepta, ipse etiam ineptus fiat; & audiens mille sordes, & ipse inficiatur, & maculetur; nec genua sua, honoris idolo, quod mundus adorat, flectat. Quod si ad euitandam aliquam iacturam opus est magna virtute: quanta erit necessaria ad se ipsam, & proximos custodiendos; talis certè esse debet, vt ipsum virus, quod sensuales homines occidit, ipsummet nuntiat. id enim sibi vult illud Osee: *g peccata populi mei comedent Sacerdotes.* quare iure optimo sanctus Dionysius aiebat: neminem tuò posse Magistrum agere in rebus diuinis, quia has non habeat condiciones. Primam, vt sit Deo similis; Secundam, vt is illum exponat ad volandum, Tertiam, ne is incurius tale munus aggrediatur. Hæc autem consequetur, si per orationem pendeat à Deo, magna fide, ac fiducia, quòd auxilium ab eo accipiet, à quo mittitur; nec patietur, ipsum in eo negotio perire, quòd ipsius iussu aggreditur. Ex parte tamen sua conari debet, vt plurimos habeat oculos quemadmodum coelestia illa animalia; seque valde continere, ne liberam det oculis, linguæ, aut manibus libertatem; nec ingerat

gerat se occasionibus, quas posset vitare: eis enim lapsus eueniunt; non verò ex illis, quibus Deus illum immittit. Ad finem etiam ministerij sui examinet, quid egerit; & in quo limites suos excefferit: ac denique poenam aliquam adhibeat, & remedium in futurum.

CAPVT VIII.

PRVDENTIA, AC DEXTERITAS eius in iuuandis animabus; & quibus medijs vniuersim ad id utebatur.

a Math. 10.
16.

b 2. Cor. 12.
16.

VRB merito Christus Dominus noster Euangelicis suis operarijs commendauit, vt in commissis sibi ministerijs a prudentes essent sicut serpentes, & simplices sicut columbae: eo quod vtrumque necessarium esset ad proximos iuuandos absque iactura proprij profectus. à serpentibus accipere debent prouidentiam, dexteritatem, & sagacitatem ad animas Deo lucrandas, adhiberes omnia media ad id conducentia, ita vt, si id opus esset, etiam (sicut Apostolus fecit) b astuti sint ad eas dolo aliquo sancto capiendas. à columbis accipere debent simplicitatem & puritatem intentionis, mansuetudinem & humilitatem, ac debitam innocentiam: vt humanitate sua bonoque exemplo animas alliciant. Hoc documentum exactissimè Pater hic Balthassar seruauit, lux enim coelestis in oratione sibi à Deo